
PODKOMENDOR (2) *sb m*

Wszystkie o oraz e jasne.

sg N podkomendor (1). ◇ pl N podkomendorowie (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

W zakonie i państwie krzyżackim zastępca komendora czyli komtura, tj. przełożonego konwentu i zarządcy okręgu administracyjnego, komturii; vicecommendator JanStat (2) : my [...] Wilhelm z Pingen Komendor w Ofterrode [...] Stephan z OŃtrothberg/ Podkomendor w Kenczbergu/ Vlryk z Zolendorff/ Wilhelm Geier ná LochŃteth y Schokien/ Prowizorowie nád zamki [...] Obiecuiemy y obowięzuiemy fie SarnStat 1106.

W połączeniu szeregowym (1): wŃzyfcy Bifkupi/ Komendorowie/ y Podkomendorowie/ SzołtyŃi/ Szłáchtá [...] BurmiŃtrzowie/ Ráyce miaŃt náłznych [...]/ y wŃzyfcy [...] brácia zakonu Rycérzkięgo Ńtanu w Prusięch przyŃięgá SarnStat 1103.

AL, JB